

26. Az én időm

Holéczy Sámuel: Psalmodia
1818

Az én i - dőm, mint a szép nyár,

Men-ten el - jár, És el - jó a

hosz-szú tél. Ám-de az Úr szebb ta - vasz -

ra Fel - tá - maszt - ja

Azt, ki ben - ne hisz, re - mél.

2. Nem lehet hát veszteg állnom, Mert az álom Elnyomhatja
lelkemet. A szövétnek lánggal égjen, Legyünk ébren, Az Úr még
ma itt lehet.

3. A kürtzengés máris hallik, Már hajnallik, Útban már az
angyalok. Életem csak egy tenyérnyi, S számon kéri Jézusom, ha
meghalok.

4. Add, Uram, hát megfontolnom Földi sorsom, És eszembe
hadd vegyem: Mily rövid e földi élet, S az ítélet Mily váratlan itt
terem.

Szónyi Benjámín (1717–1794)